

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. Кърджали, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мариана Гунчева

при участието на секретаря Анелия Янчева
като разгледа докладваното от Мариана Гунчева Гражданско дело №
20235140100299 по описа за 2023 година

Производството е по чл.50 във вр. с чл.49 и чл.45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

В исковата молба Г. К. Х. твърди, че живее в с.А., община Кърджали и работи като счетоводител във фирма. Сочи, че със свидетелката С. Х. К. са съседи в посоченото село и са в приятелски отношения. Всеки ден двете правили разходка по шосето между с.А. и с.М., община Кърджали. Пътят им минавал покрай двора и портала на цеха на дружество „Инпласт“ ООД, което се управлявало от Т.Д.Ш. от с.Л., община А.. Сочи, че им е известно, че в двора на фирмения цех се отглеждат две куче - пазачи, едното от които е доста едро - около 30 килограма, на цвят черно, с бели петна по гърдите и края на опашката, женско. Ушите му били клепнали покрай главата и нямало ушна марка. Твърди, че обикновено кучетата са вързани, но често се разхождали свободно в двора на цеха и по улицата. За тях се грижели работниците от фирмата, които им давали храна и вода, с цел кучетата да охраняват двора и цеха на дружеството. Ищцата твърди, че са чували, че понякога черното куче проявявало безпричинна агресия и е нападало хора от околните села. Сочи, че по тази причина, със С. К. винаги минавали много внимателно покрай портала на цеха и са се старали да не извършват резки движения, за да не предизвикват кучетата. Ищцата твърди, че на 02.12.2022 год., около 15.00 часа двете със С. К. правили обичайната си разходка и минавали покрай портала на цеха на „Инпласт“ ООД. Забелязали, че черното куче е извън двора на цеха и се намирало в близост до портала. То не било вързано, но не проявявало признаци на раздразнение. Когато се намирали точно пред входа на портала, кучето без повод и без да лае се спуснало към тях и ги нападнало. Ищцата твърди, че първо то нападнало С. К. и я ухапало няколко пъти по дясното бедро. Двете със С. започнали да викат за помощ, а кучето се насочило към нея и я ухапало няколко пъти по лявото бедро. Викове

им за помощ били чути от В. Ф. Ф., който бил собственик на съседната автоморга. Той извикал кучето по име - нарекъл го „Луиза“ и то се отдръпнало от тях. Техните викове за помощ били чути и в цеха на фирмата и от там излезли две работнички - Д. С. и В.Г., които дошли и прибрали кучето. Ищцата твърди, че след малко при тях дошъл и управителят на цеха Т.Д.Ш., който е разбрал, че черното куче ги е ухапало. Ищцата се обадила на тел.112 и на съпруга си Й. Ф. Х., който дошъл с автомобила си и ги откарал в ЦСМП-Кърджали. Там ги прегледали, обработили нараняванията и ги превързали. Сочи, че на нея й издали Лист за преглед на пациент № ****, в който вписали, че е ухапана от куче. Ищцата твърди, че на 03.12.2022 год. посетила съдебния лекар и гр.Кърджали, който я прегледал и й издал Съдебномедицинско удостоверение № **/2022 г., в което описал причинените й наранявания, а именно: „По задно-външната повърхност на лявото бедро, и долната му трета се установява синкаво-мораво-червено кръвонасядане с размери 11/9 см. В долната му част се виждат две цепковидни рани с размери 3/0.5 см. и 5/0.5 см. В горната трета на лявото бедро, по външната му повърхност се установява синкаво-мораво-червено кръвонасядане с размери 19/14 см. В долния му край се установява V-образна рана с дължини на раменете по 1.5 см. Напред от нея се вижда ивицовидно охлузване на кожата с розово-чернен цвят и размери 4/0.5 см. Такова охлузване на кожата с размери 3/0.5 см. се вижда и в горния край на описаното кръвонасядане.“ Видно от заключението на вещото лице й била причинена лека телесна повреда, изразяваща се в разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, както и травматични увреждания, причиняващи болка и страдание. От нападението на кучето и от болките от ухапванията получила силен стрес и безсъние. Ищцата твърди, че се страхувала да излиза извън дома си и не общувала с хората. Развила фобия от кучета и не смеела да мине покрай куче. Постоянно сънувала, че я нападат кучета и не можела да заспи. Непрекъснато плачела и имала сърцебиене. Не можела да се храни нормално. Твърди, че на 05.12.2022 год. близките й я завели при психиатър в гр.Кърджали, който я прегледал, поставил й диагноза "Посттравматично стресово разстройство" и й предписал лекарства. Сочи, че по настоящем е на поддържащо лечение, но раните по левия крак я болят, не можела да ходи нормално и психически се чувствала много зле. Ищцата сочи, че е подала жалба до Районна прокуратура-Кърджали, които проверили случая и прекратили преписката с Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 17.02.2023 год. Твърди, че причинените й наранявания не са оздравели и по настоящем - 4 месеца след ухапването, изпитва силни болки при ходене, не може да работи, съпругът й бил постоянно при нея, тъй като изпитвала страх от всичко. Сочи, че причинените й неимуществени вреди /претърпени болки, страдания и психически дискомфорт/ оценява на 10 000 /десет хиляди/лева, с която сума желае да бъде обезщетена от фирмата, под чийто надзор се намира кучето - ответника „Инпласт“ ООД гр.Кърджали, представлявано от управителя Т.Д.Ш. от с.Л., община А.. Ищцата сочи, че за да се приеме, че едно животно е под надзора на фирма /юридическо лице/ било достатъчно то да живее в двора, ползван от дружеството /в базата, където е адреса на фирмената му регистрация/, то да е хранено и отглеждано от служители на фирмата, при това с цел - охрана на същата. Моли за решение, с което ответника да й заплати сумата в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева за причинените

неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 02.12.2022 год. до окончателно изплащаме, както и направените деловодни разноски.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответника „Инпласт“ООД гр.Кърджали и сочи, че счита, предявеният срещу него иск с правно основание чл. 50 от ЗЗД за процесуално допустим, но по същество неоснователен. Твърди, че не оспорва обстоятелството, че на 02.12.2022 г. кучето, което се отглежда на територията на предприятието е ухапало ищцата. Още същият ден дошъл на място на инцидента и предложил на пострадалите да им съдейства по всякакъв начин, но те отказали. Отделно от това, на следващият ден след инцидента при него дошла ищцата и му казала, че за провеждането на лечението ѝ било необходимо кучето да бъде изследвано. В тази връзка направил тест на кучето при ветеринар и представил удостоверение, че кучето не е болно. Соци, че територията на фирмата, която ръководи има площ от 10 декара. В тази връзка независимо от наличното видео наблюдение, опазването на сградите и материалите представлявало трудност. Често били потърпевши от набези на извършители на кражби. Заявява, че независимо, че искали съдействие от органите на МВР, територията била уязвима. Посочва, че районът на предприятието бил извън градската територия и бил обособен, като промишлена зона. Рядко из района минавали случайни граждани. По периметър територията била заградена с ограда. Входът към административната сграда и цеха понякога остава отворен. Двете кучета обикновено били вързани, но понякога работниците, които също ги хранили, ги пускали за кратък период да се разхождат. Ответникът заявява, че кучетата не били агресивни и се спускали само, ако бъдат предизвикани или към тях се правят определени движения /наклоняване към земята за взимане на камъни и др.подобни/. Соци, че в деня на инцидента, се получила такава ситуация, при което кучетата били пуснати от някой от работниците в двора. Входната порта към администрацията също някой я оставил отворена. Имало свидетели обаче от работниците, които му казали, че именно с поведението си, ищцата и другата жена с нея, предизвикали кучето. С настоящата искова молба ищцата упражнявала правата си по чл. 35 от ЗЗД, но неоснователно за „непозволено увреждане“ в този необоснован и абсурдно висок размер. Счита, че в конкретния казус следвало да бъдат отчетени обстоятелствата и фактите, при които е осъществено самото деяние, както и неговото отношение, като ответник към пострадалите. Възражава срещу размера на претендираният иск, като счита, че той се явява неоснователно завишен.

Съдът, за да се произнесе, съобрази следното:

Юридическите лица отговарят за непозволено увреждане на основание чл. 49 ЗЗД. /Постановление № 7 от 30.XII.1959 г., Пленум на ВС/. За да е основателна претенцията за присъждане на обезщетение на основание чл. 49 ЗЗД в доказателствена тежест на ищеца е установяването на факти, които да се подведат под хипотезата на гражданския деликт - противоправно поведение на лица, на които е възложена работата, в причинна връзка с което е настъпването на вреди, както и факти, водещи до ангажиране на отговорността на възложителя-възлагането на работата на съответните длъжностни лица и причиняването на

вредите при и по повод извършването на работата. Касае се до правопораждащи факти, чието доказване е в тежест на ищеца при условията на пълно и главно доказване. /Определение № 1442 от 15.12.2012 г. по гр. д. № 1044/2012 г. на Върховен касационен съд/.

За да е основателен предявеният иск с правно основание чл.49 ЗЗД следва кумулативно да са налице следните предпоставки - противоправно деяние, вина, вреда и причинна връзка между деянието и вредата, както и възлагането на работата на съответните длъжностни лица и причиняването на вредите при и по повод извършването на работата. Липсата дори и на една от така изброените предпоставки води до неоснователност на предявения иск.

Докато вината се предполага до доказване на противното и това доказване е в тежест на ответника, то останалите елементи от фактическия състав се доказват при всеки конкретен случай и доказването е в тежест на ищеца.

В конкретния случай се твърди, че ищеца претърпял неимуществени вреди от виновното бездействие на ответника да упражни задълженията си по осъществяване надзора и грижите за бездомните кучета, които са нападнали и изплашили ищеца.

Съгласно чл. 50 от ЗЗД за вредите, произлезли от каквито и да са вещи, отговарят солидарно собственикът и лицето, под чийто надзор те се намират. Ако вредите са причинени от животно, тези лица отговарят и когато животното е избягало или се е изгубило. Съгласно чл. 50, т.2 от ЗЗЖ организациите и лицата по чл.49 от ЗЗЖ, физическите и юридическите лица, вземат мерки за предотвратяване на агресивно поведение на кучетата към хора или животни. Към датата, когато е пострадал ищецът, е налице задължение на ответника да осъществява надзор над кучетата, които отглежда в двора на предприятието.

Отговорността на ответника по чл.49 от ЗЗД следва да бъде ангажирана при доказано бездействие на служители на ответното дружество във връзка със задължението им да осигурят безопасността както на охранявания обект, така и на всички останали лица, включително и извън обекта. Отговорността по чл.49 от ЗЗД е обективна, има обезпечително-гаранционна функция и е за чужди виновни противоправни действия. Фактическият състав, пораждащ тази отговорност в настоящия случай включва: бездействие от страна на служители на ответното дружество, изразяващо се в неизвършване на необходимите действия за предотвратяване агресивно поведение на кучетата в двора на предприятието към хора и осъществяване на надзор и грижи за животните и хората; причиняване на неимуществени вреди на ищеца, изразяващи се в болки , страдания, уплаха и стрес в резултат на нападението от кучетата; причинна връзка между неимуществените вреди и противоправното поведение на служители на ответника, на които е била поверената грижата за кучетата.

От показанията на свидетелите Й. Х. и С. К. се установи , че на 02.12.2022 год., около 15.00 часа ищцата и св. С. К. правили обичайната си разходка и минавали покрай портала на цеха на „Инпласт“ ООД. Забелязали, че черното куче е извън двора на цеха и се намирало в близост до портала. То не било вързано, но не проявявало признаци на раздразнение. Когато се намирали точно пред входа на портала, кучето без повод и без да лае се спуснало към тях

и ги нападнало. Първо нападнало С. К. и я ухапало няколко пъти по дясното бедро. Двете със С. започнали да викат за помощ, а кучето се насочило към ищцата и я ухапало няколко пъти по лявото бедро. Виковете им за помощ били чути от В. Ф. Ф., който бил собственик на съседната автоморга. Той извикал кучето по име - нарекъл го „Луиза“ и то се отдръпнало от тях. Виковете им за помощ били чути и в цеха на фирмата и от там излезли две работнички - Д. С. и В.Г., които дошли и прибрали кучето.

От показанията на свидетелите , както и от заключението на вещото лице д-р М. се установи , че на ищцата са били причинени три разкъсно-контузни рани , кръвонасядания и охлузвания на кожата на лявото бедро. Установи се , че зарастването на раните продължава повече от шест месеца. От съдебнопсихиатричната експертиза се установи , че след ухапването ищцата е получила посттравматично стресово разстройство поради преживения психически стрес, изразяващо се в повишена тревожност, страхови изживявания , нарушен сън, вегетативни симптоми – сърцебиене. Във връзка с изживяното и към момента е налице тревожна , фобийна и поведенческа симптоматика в рамките на Специфична фобия /т.н. страхова невроза/. Разстройството е временно и неопасно за живота , на този етап показва подобрение и не налага медикаментозно лечение.

При тази фактическа обстановка , съдът намира за установени фактите по исковата молба. От друга страна по делото се доказва, че животното се отглежда и е под надзора на ответника по делото , което води до ангажиране на отговорността на ответното дружество , което не е положило необходимата грижа и надзор над животното , така че да се избегне настъпилото непозволено увреждане. В този смисъл са налице предпоставките на чл.49 и чл.50 от ЗЗД за ангажиране отговорността на ответника „Инпласт“ООД гр.Кърджали.

Имайки предвид гореизложеното, съдът приема, че искът е основателен. По отношение на размера на обезщетението, което следва да бъде присъдено, съдът следва да го определи съобразно правилата на чл.52 от ЗЗД – по справедливост, което не е абстрактно понятие. Последното зависи от преценката на обективни обстоятелства като характера на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено и т.н./Постановление№4/23.12.1968г. на Пленума на ВС/. Анализирайки именно тези обективни обстоятелства в конкретния казус – характера на причинените вреди, начина, по който са причинени, продължителността и интензитета на болките и страданията на ищеца /по естеството си инцидентът предизвиква стрес и негативни душевни преживявания у пострадалия/, както и съобразно съдебната практика, съдът приема, че за обезщетяване на неимуществените вреди ответникът следва да заплати сумата от 10 000.00 лева. Този размер би възмездил по справедливост пострадалия за понесените болки, страдания, преживян стрес и уплаха, за които се доказва, че продължават и понастоящем. Сумата следва да бъде присъдена с лихвата за забава от деня на непозволеното увреждане- 02.12.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

При този изход на делото, следва ответника да заплати на ищеца направените по делото разноски от които: 400.00 лева – платена държавна такса, 1 700.00 лева – адвокатско възнаграждение, 800.00 лева – внесени депозити за възнаграждения на вещите лица.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ИНПЛАСТ“ООД с ЕИК 108587814 със седалище и адрес на управление гр.Кърджали, Промислена зона-юг, местност „Къртала“ , имот №8, представлявано от управителя Т.Д.Ш. да **ЗАПЛАТИ** на Г. К. Х. с ЕГН ***** от с.А., ул.**, общ.Кърджали сумата от **10 000.00 лева- главница**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на нападение от собствено на ответното дружество куче на 02.12.2022г., около 15.00 часа, в близост до портала на „ИНПЛАСТ“ООД гр.Кърджали , **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от деня на непозволеното увреждане – 02.12.2022г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените по делото разноски от които: **400.00 лева** – платена държавна такса, **1 700.00 лева** – адвокатско възнаграждение, **800.00 лева** – внесени депозити за възнаграждения на вещите лица.

Решението подлежи на обжалване пред КОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____